Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o. s. v. adresseres „Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registreret Brev.

„Stjernen" er det billigste danske Blad i Amerika; koster blot $1.25 om Aaret, men sendes vel at mærke kun mod forudbetaling. 3 Uger efter Forfaldstiden standses Forsendelsen, og man har da at abonnere paany, hvis man fremdeles ønsker Bladet.

Til Klubber paa fem Abonnenter sendes „Stjernen" et Aar for $5.00, eller blot $1.00 hver.

Folk, som ønsker at gjøre sig bekjendt med „Stjernen", vil paa Forlangende faa Bladet frit tilsendt i 3 Uger, og ved Indsendelsen af 15 Cents i Stamps, i 8 Uger. Ved Udløbet af denne Tid standses Forsendelsen om ikke bestilt paany.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

N. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.

Rejsende Agent: Chr. Michelsen fra Cheyenne, Wyo.

Ch. Robt. Christensen Greenwood, Cass Co., Nebr.

H. F. Hansen, Hampton, Nebr.

N. Jensen 56 Warren St., Bridgeport, Conn.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.

Chr. Johnson, Minden, Nebr.

N. Christensen, Clarkson, Kansas.

O. C. Rodby, Deerfield, Dane Co., Wis.

P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.

Erik Knudsen, Davey, Lancaster Co. Neb.

M. Bager, Akron, Colo.

Fotograf C. C. Smith, North Yamhill, Ore.

Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.

Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.

A. S. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Marius Erickson, Gaston, Fresno Co., California.

J. L. P. Smidt, Gozad, Nebr.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker ilide.

Den sidste Uges Massefalliter blandt en saa Klasse Banker i Chicago og Omegn, burde lære det amerikanske Folk Nødvendigheden af at opstille saadanne lovlige Skranker, som forbyder ryggesløse Spekulanter og dumdristige Eventyrere at ove sig ind i en Forretning, hvori de intet Kjendskab har. Slige løse Eksperimenter leder kun til Ruin for de Folk, der i god Tro anbetror disse Spekulanter deres Midler. Og deres Bedrifter kaster Tvivl og Mistillid over de Bankforretninger, som er konservative og solide. Regjeringen burde enten selv drive Bankvæsnet direkte eller føre en saadan Kontrol derover, at uvederheftige Spekulanter blev forbudt Adgang til en Forretning, hvoraf det offenlige Vel er i en betydelig Grad afhængig.

Et godt Middel til Vækkelse af Interessen for Farmerallianseu er Afholdelsen af aabne Møder, hvortil Ikke-Medlemmer kan indbydes og derved komme til Kundskab om de store Maal, Samfundet arbejder for. Det vil ogsaa bringe frafaldne Medlemmer tilbage. I Texas har man prøvet denne Fremgangsmaade med de bedste Resultater. Alle indbydes til at komme med deres Hustruer og Børn, deres Madkurve og Proviant. Naar Forsamlingen er stor nok kaldes den til Orden. En Formand vælges, og der stilles under Diskussion saadanne nationale eller kommunale Spørgsmaal, som er af almen Interesse. Naar Møderne er meget store, nedsættes et Udvalg til Arrangement af Program. Alle opfordres til at deltage i disse Forhandlinger, og man drager Omsorg for at hverken Partiskhed, Personligheder eller Sektionalisme kommer frem, idet Formaalet er at søge Sandheden ved Forskning og Diskussion. Alle Vegne, hvor man har holdt disse Møder, har det ført til en stor Tilgang i Alliansens Medlemsantal, idet tidligere forblindede og fordøvede Mennesker her bliver vakt til Anerkjendelsen af vor sociale og politiske Stillings graverende Beskaffenhed.

Det var et ilde overlagt Ord, som den tyske Kejser forleden udtalte, da han mønstrede nogle Soldater ude paa Tempelhofet. Han sagde: „Hvis den næste Rigsdag nægter at vedtage Hærloven, vil jeg alligevel gjennemføre den, som om den var vedtagen." Denne Udtalelse er jo ensbetydende med, at den tyske Kejser vil bryde Grundlovens 4de Paragraf, som overlader al Lovgivning angaaende Forbundets Hær og Flaade til Bundsraadet og Rigsdagen i Forening, og egenmægtigt trodse Folkeviljen ved provisoriske Forordninger. Den unge Mand skulde dog tænke for hans taler og erindre, at der er visse Ting, som lettere lader sig udtale end udføre. Slige Ting kunde lade sig gjøre i vort Fædreland, Danmark, men vi tvivle paa, at Tyskerne med sin nuværende Vækkelse nationale vilde finde sig i det. Der blev nok „Leben" i det gamle „Vaterland", hvis de unge Willing at en gammel Stamme skulde begynde at fejle sin egen Sø, som om hans Fortar i sin Tid har udført en saadan Betrift. Men det var i 1866, da det tyske Folk endnu var forbummet og hypnotiseret af den herlige Beskuelse af hin gamle Wilhelm og Bismarck, som den Gang spillede Krigskortenes Tr(i)umfer med en høj Haand. Den unge Krigsgud og hans Raadgiver har ikke det Greb paa Tyskerne, som de gamle Jernmænd havde, og hvis han prøver paa at regjere uden for Grundloven, vil han finde, at han har Hænderne lovligt fulde.

Højesteret paakjender Geary-Loven.

De For. Staters Højesteret har erklæret, at Geary-Loven, som blev vedtaget af Kongressen for et Aar siden og byder, at alle Kinesere, som ikke lader sig registrere og fotografere, skal drives ud af Landet, er i god Harmoni med Konstitutionen. Denne Erklæring var rigtignok ikke enstemmig. Kun fem af Dommerne — Gray, Shiras, Blatchford, Jackson og Brown — en kneben Majoritet, var af denne Mening, hvorimod Overretsdommer Fuller, Field og Brown protesterede som Mindretal derimod. Dommer Harlan var fraværende. Flertallet grunder sin Kjendelse paa Nationens ubestridelige Myndighed til at begrænse eller forbyde Indvandringen, og det paastaar, at denne Magt kan udstrækkes til at udvise fremmede af Landet.

Det synes os at være en temmelig fri Fortolkning af Regjeringens grundlovhjemlede Rettigheder. Der som denne Kjendelse hævdes, vil der, som Dommer Brown ganske klart fremhævede i sin Minioritetsindstilling, ikke være Garanti imod, at andre Indvandringsklasser, f. Eks. Tyskere, Skandinaver, Russere eller Italienere, paa samme Maade som de stakkels Kinesere en skjøn Dag transporteres ud af Landet.

Geary-Loven kan ikke forsvares fra Humanitetens og Retfærdighedens Standpunkt. Den er umenneskelig, brutal og grundlovsstridende i enhver af sine Paragrafer. Og en saadan Kjendelse, som den af Højesterets Flertal fældede, er fyldt med de alvorligste Farer for grundlovshjemlet Frihed.

De For. Stater har indbudt Folkeslag af alle Tungemaal og Racer, hvide og sorte, grønne og gule, til fælles Frihed og fælles Rettigheder, og med et Slag viser man en hel Nationalitet Døren. Hensynsløst og troløst bryder man eksisterende Traktater med et fremmed Land, der dog ikke har behandlet amerikanske Borgere paa den Maade. Nu faar man se hvad den kinesiske Regjering vil gjøre ved Sagen. Den har ikke opmuntret sine Undersaatter til at udvandre til de For. Stater, og den har vist stor Overbærenhed overfor de Vilkaarligheder, som Kinesere her i Landet har maattet taale. Men der er Grund til at tro, at Kina ikke længere vil finde sig i en uretfærdig Forfølgelse, der nu har naaet sit Toppunkt. Det skal slet ikke overraske os, om de i Kina bosiddende Amerikanere vil finde det raadeligst at forsvinde hurtigst muligt og tage det første det bedste Tilbud for den Ejendom, de har derovre.

Ude paa Stillehavskysten vil Rettens Kjendelse naturligvis blive hilst med Glæde, men den nationale Regjering skulde ikke forgribe sig paa Ret og Ære for at tilfredsstille en enkelt Egn af Landet.

En reformeret Kristendom.

I det sidst udkomne Numer af „Arena" skriver Thomas F. Seward en længere velskreven Artikel om „Den kristne Enheds Broderskab." Denne Skribents Ide er Grundlæggelsen af en ny kristen Kirke, hvis Hjørnesten er „Kjærlighed til Gud, Kjærlighed til Næsten." Han paastaar at alle moderne Kirkeretninger afvige fra hverandre kun i underordnede Ting, meningsløse Forme og kunstigt opstillede Menneskemeninger; men tillige indser han ogsaa, at det er paa disse mindresigende Ting, at de forskjellige Sekter hænger sig med saa megen Iver, hvorimod det ægte kristne Evangelium lidet eller intet Hensyn bliver taget til. Han mener kort og godt, at alt dette kunstige Væv kunde fejes væk, og saa var der intet til Hinder for, at alle Kristne kunde mødes og samles paa en fælles Grund.

Ideen er smuk og korrekt, men der vil endnu hengaa lange Tider, inden den bliver realiseret. Ja, en saadan Tid kan kun søges inden for det tusindaarige Riges Enemærker. For en Del Aar siden blev der afholdt en kristen Kongres i Cincinnati; ca. 1500 Præster af alle Afskygninger tog Del deri. Der blev talt skjønt om at udvikle alle Partigrænser og snævre Syn, men hvad blev Udfaldet? Ja, de Herrer talte overlegent om Teologi, Troesbekjendelser og Dogmer. De diskuterede det meget forvanskede Daabsspørgsmaal i et Sprog, der smagte stærkt af Græk og Hebraisk. Men omsider rejste en Præst sig op og foreslog, at man skulde nedsætte et Udvalg til at gjøre Udkast til en ny Bekjendelse, hvorom alle Kirker kunde forene sig. Der blev et Øjebliks Stilhed, men saa rejste en Pastor Sweeney fra Indianapolis sig, og da han havde talt, var benævnte Forslag saa død som en Sild. Han sagde, at Religionen var allerede i Forvejen for meget belemret med Bekjendelser og Dogmer, og at Mennesket havde hængt saa meget ydre Pynt paa den oprindelige Kristendom, indtil den Kjendsgjerning, at Kristus døde for at frelse Syndere, nu næsten fuldstændigt overses. Det var ikke et nyt Sæt af Principer, man trængte til, men derimod en Tilbagevenden til det af Kristus forkyndte Evangelium. Denne Mand ramte Sømmet lige paa Hovedet. For megen Religion og for liden Kristendom er netop Nutidens Ulykke. Verden har for meget af den Religion, der pranger med sine høje Taarne og store Pibeorgler, og for lidet af den Kristendom, som ikke afskrækkes fra at bukke sig ned i Mudderet og Snavset for at hjælpe en falden Broder. Man har for meget af den Slags Religion, hvis Præster udbrede sig i lærde Floskler om de sociale Problemer, og for liden af den Kristendom, hvis Forkyndere i ligefremme Ord meddele Korsets Historie. Man har for meget af den Religion, som praler af de Millioner, der sendes ud for at føre Troesbekjendelser og Dogmer til Hedningerne, og for lidet af den praktiske kristne Godgjørenhed, som fejer hjemme ved egen Dør.

Nej, Verden behøver hverken en ny Række Grundsætninger eller en ny Troesbekjendelser. Den tiltrænger derimod den totale Tilintetgjørelse af alle Læresætninger, Ordinanser og Ceremonier, som har sit Ophav i ufuldkomne Menneskehjerner, og en hurtig Tilbagevenden til den simple letfattelige Historie om Jesu Liv og Jesu Lærdomme.

Brev fra Verdensudstillingen.

(Fra vor specielle Korrespondent.)

Jackson Park, Chicago, U. S. A., den 15. Maj, 1893.

Hidtil har Verdensudstillingen været alt andet end en Sukses, og i Antallet af det daglige Besøg har der ikke været nogen synlig Forøgelse. Dette tilskrives for en Del den Omstændighed, at det Rygte var gaaet ud, at saa meget staar tilbage at fuldføre, at de, hvis Tid og Penge er kostbare, foretrække at udsætte sit Besøg indtil man kan nære grundet Haab om, at de tidligt i Foraaret givne Løfter gaaende ud paa, at al Ting skulde være fiks og færdigt indtil 1ste Maj, med nogen Sandsynlighed kan være opfyldte.

Verdensudstillingen, og særlig dens Avertissementsbureau, har i lang Tid havt trofaste Venner i Pressen udenfor Chicago, som har ydet Verdensudstillingen en Mængde fri Avertissement og venlige Ord. For en Tid siden udsendte Chefen for dette Bureau en Opfordring til Pressen i Almindelighed om at indsende Ansøgning om Fribilletter til Verdensudstillingen som Vederlag for de frie Avertissementer. Da Ansøgningerne saa indkom, var de ikke udfærdigede efter hans Kogebog; han sammenkaldte der paa de udi egen Indbildning kloge Referenter for Chicago-Bladene, og disse gjorde alle Haande Grin af Ansøgningerne i deres respektive Aviser. De Aviser, som i god Tro havde støttet Verdensudstillingen, bliver ikke alene spærret Adgang til Udstillingen, men bliver endogsaa begrinet og beløjet.

* * *

Naar man gjennemstrejfer Udstillingens forskjellige Bygninger, navnlig Fabrikanternes Afdeling, ser man en Mangfoldighed af Indpakningskasser og Fustager af alle mulige Forme. Straks opstiger den Tanke: hvad bliver der af dem, tilintetgjøres de? Nej, i mange Tilfælde har de kostet megen Tid og Penge; de er lavet efter Bestilling, mange af dem i Udlandet. Kom med mig til den sydlige Ende af Jackson Park, og der vil du finde adskillige store Oplagshuse, som alle er inddelt i Afdelinger. Her oplagres mod en Betaling af 4½ Cents pr. Kubikfod alle disse Kasser, saalænge Udstillingen varer. Saa fortrinligt er dette Oplagssystem, at hvilken som helst Kasse kan findes paa et Øjeblik. Umiddelbart nord for Fabrikanternes Bygning ligger den af „Onkel Sam" foranstaltede Udstilling. Mange paastaar, at det er en af de bedste, om ikke den allerbedste Udstilling paa hele Pladsen. Jeg aflagde kun et kort Besøg derinde, men skal ikke undlade at fremhæve Postafdelingen. Det er højst interessant og lærerigt, i det Landets Postvæsen her illustreres. Man har her et Billede af Postvæsnets Udvikling fra dets tidlige Dage indtil dets nuværende høje Udviklingstrin, der synes Fuldkommenheden saa nær. Man ser her et virkeligt Posthus og Postjernbanevogne.

De af de forskjellige til Udstillingen førende Jernbaner trufne Arrangementer er der heller ikke noget at klage paa; de er ypperlige. Passagerer langvejs fra kan havne lige paa Udstillingspladsen uden først at stanse inde i Byen. Dette er et heldigt Arrangement for dem, som kommer med Ekskursion og kun agter at opholde sig en Dags Tid paa Udstillingen. Den Banegaard, som er oprettet for Modtagelsen af Udstillingsgjæsterne, er rummelig og ypperlig udstyret. Her er ansat Folk, som giver Publikum al ønsket Oplysning angaaende Togenes Afgang, Billetpriser, Afstande, osv. Ja, man vil endogsaa paastaa, at der indtil Dato ikke er bleven givet et korkert Svar af disse Betjente. Dette er mere end der kan siges om de dumme Træmænd, som Bestyrelsen har ansat ude paa Udstillingspladsen. I Banegaardens Nærhed ligger Transportbygningen. Ved dens nordlige og sydlige Indgange findes en lang og bred Balkon, hvis Balustrade krones af legemsstore Statuer af Mænd, som har udmærket sig i denne Industri; blandt dem ses Stephenson, Watts, Garrett og Vanderbilt. Her findes mange interessante gamle Mindestykker, som f. E. gamle Lokomotiver og Vogne, baade fra England og Amerika, hvoraf nogle har en ikke ubetydelig Historie. Men siden Talen drejer sig om Transport, maa jeg ikke forglemme at fortælle, at jeg saa en Dame blive baaren omkring i en Bærestol, der ved Seler var spændt paa Skuldrene af to Tyrker, som saa mig særdeles bistre ud. Damen, der bag Silkegardinerne spejdede ud, syntes at nyde Turen, maaske dog mere den Opmærksomhed, hun vakte, end selve Transportens Komfort.

* * *

Mange Steder paa Grunden ser Græsset ud, som om det havde været i Groning i mange Aar, hvorimod der er mange Steder, hvor Tørven endnu slet ikke er lagt. Men allerede naar Juni-Roserne skal udbrede sin Duft over de skjønne Partier, vil den eventuelle Fuldførelse være saa nær, at selv vi, som er vante til at iagttage Arbejdets daglige Vækst, vil nære Forundring.

Den Adgangsbillet, man kjøber for en halv Dollar, indlader en ikke alene til Udstillingspladsen, men tillige til den kunstnerisk anlagt Gade, som er bleven døbt Midter-Pladsen. Langs denne er de forskjellige Nationaliteters Landsbyer anlagde. Adgangsbillet til hver af disse Landsbyer, eller Sidekomedier, varierer fra 25 til 50 Cents. Grunden til, at man maa betale ekstra for Adgang til disse er den, at det er privat Foretagende, som betaler en Bonus til Udstillingskorporationen for Rettigheden til at udstille. Desuden maa man naturligvis ogsaa betale ekstra for Afbenyttelsen af Robaade, Kjørevogne og lignende Smaabekvemmeligheder; men ellers kan man for den ene Billet, man ved Indgangen kjøber for en halv Dollar, gaa hvor hen man vil inden for Indlukket og forblive derinde fra Klokken otte om Morgenen indtil Klokken 11 om Aftenen.

Næste Uge vil vi forsøge at give Læseren en Forestilling om, hvorledes Udstillingspladsen og Bygningerne tager sig ud ved Nattetid, naar Legioner af elektriske Lys kaste sit Skjær der ud over i Forsøget paa at forvandle Nat til Dag.

* * *

Efter en Række Forsinkelser, som vilde have bragt en mindre modig Mand til Fortvivlelse, har Hr. Meyer, den danske Kommissær, nu snart sin Udstilling færdig. Den første Forhindring indtraf, da Udstillingen var bleven bragt om Bord paa „Hekla" ved Kjøbenhavn. Skibet indefrøs, og laa fangen i flere Uger. Og da man endelig var kommen til Havs, brækkede Skibets Skrueakse, og maatte drive omkring for Vind og Vove, indtil man langt om længe fik Hjælp. Endda haabede Kommissæren at Sagerne vilde ankomme betids fra New York. Men som saa mange andre blev han narret og maatte vente indtil Jernbanerne fandt for godt at fremsende Godset. Og omsider saa han sig nødsaget til at lade Godset sende med Expres.

Den danske Bondegaard, som er opstillet inde i Landvæsnets Bygning, er den mest fremtrædende og opsigtsvækkende Bygning i nogen af Udstillingshallerne. End ikke den traditionelle Storkerede med sit Indhold mangler. Amerikanerne er endnu uvidende om, at Danskerne overgaar alle i Smørlavning; men de vil snart tro Syn for Sagen. En Mængde dansk Smør er paa Udstilling, og det fremstilles i mange forskjellige Former, der er lagt om paa at fremstille den dekorative saa vel som Handelsværdien. Danmarks Bidrag til Kunstudstillingen er ogsaa meget notabelt. Ligeledes findes der i den danske Afdeling en Fiskeriudstilling, som vil gjøre vort Fædreland megen Ære.

Speciel-Nyheder fra Vesten.

Laramies Kassebedrøver. Charles T. Gale, Bykasserer i Laramie, Wyo., forsvandt fra Byen for en tre Ugers Tid siden. Først en halv Snes Dage efter hans Bortrejse opdagede man, at han virkelig var rømt, og da det derhos viste sig, at han havde berøvet Kassen for $12,000, blev der straks udlovet en Belønning af $500 for hans Paagribelse. Imidlertid frygtede man for, at han havde udskibet sig til et eller andet fjerntliggende Land; men forrige Onsdags modtog Sheriff Frazer et Telegram fra San Franciscos Politi, at det havde nappet ham just som han var i Færd med at afgaa med et Skib til Udlandet.

Et Townsite Kompagni med $2,000,000 er inkorporeret i Cheyenne, Wyo. Kompagniet har til Formaal at udlægge Bygrunde langs Wyoming & Utah-Banen i Wyoming og Utah.

Flerkoneriet i Utah. — Bladet „Tribune" i Salt Lake City har nylig trykt en opsigtsvækkende Artikel, der paastaar, at Grunden til, at man saa sjældent hører om nogen Retsforfølgelse for Overtrædelse af Loven imod Flerkoneri, er den, at de For. Staters republikanske Embedsmænd der i Territoriet er indgaaet i et Komplot med Mormonerne og har lovet disse ikke at straffe dem for Lovovertrædelse, paa den Betingelse, at Mormonerne skal slutte sig til det republikanske Parti. Artiklen offenliggjør en lang Liste over Mormoner i Utah, Idaho og Wyoming, som har fra 2 til 5 Koner. Bladet anfører som et Bevis for sine Paastande, at Biskop Dunn i Cache Co., Utah, blev arresteret af en Deputy Marshal, fordi han levede udenfor lovlig Ægteskab med en Jane Walsh, og Fruentimmeret var frugtsommeligt. Men da Marshallen raporterede til højere Vedkommende i Ogden fik han det afærdigende Svar: „Vi var i Færd med at lægge et gyldent Æg her i Territoriet, og nu vil du Dumrian forpurre Sagen!" Men om Tilstanden bliver bedre under de demokratiske Lejesvende er vanskeligt at sige; maaske de ogsaa vil gjøre „gyldne Æg."

Et Kokes-Bjerg. — I Archuleta County har man opdaget et helt Bjerg bestaaende af Kokes, der er tilvirket af Naturen og som efter Sagkyndiges Forsikring skal være langt bedre end de, der er tilvirket ved kunstige Midler. I Nærheden af Byen Newcastle ved B. & M.-Banen i Wyoming skal der være et Leje af naturlig Sæbe af fortrinlig Kvalitet. Lejet der er 14 Fod dybt, bestaar af en Aar Talkjord, blandet med Potaske. Og nede fra New Mexico kommer den eventyrlige Meddelelse om, at man har opdaget et stort Leje af forstenede Træstammer, som har forvandlet sig til en Ærts, der bestaar af 60 pCt. Kobber. I Sandhed, det store Vesten er rigt paa Naturundere.

Laramie, Wyo., 14. Maj, 1893.

Hr. Redaktør!

Jeg ser i „Stjernen," at vor frisindede Ven og Landsmand, Hr. Chr. Michelsen fra Los Angeles, Cal., atter agter at foretage en Foredrags-Rejse igjennem Landet, og da skulde det glæde mig meget om hans ihærdige Arbejde for Oplysningens Fremme, og for at Arbejdsmanden kan faa den Ret, som han ifølge Naturens Love tilkommer, vilde blive paaskjønnet af vore Landsmænd, saa at Ven Michelsen ved sine paatænkte Møder omkring i Landet kan faa den Støtte og Opmuntring, som Sagen i Virkelighed fortjener. Hr. Michelsen holdt et Foredrag her sidste Efteraar for en meget stor Forsamling, og jeg tør nok sige, at med faa Undtagelser, enhver som var tilstede med Glæde indrømmede, at hans Foredrag var glimrende og lærerigt, og at hans Kamp for Frihed og Ret fortjener Landsmænd og Landsmændinders Tak og Paaskjønnelse.

Haabende at enhver Dansk i de Byer, hvor Hr. Michelsen holder Foredrag, ikke vil miste Lejligheden til at høre Dagens vigtigste Spørgsmaal behandlet af en Mand, som har ofret den største Del af sit Liv for at realisere denne Idé, er jeg

Med Agtelse Eders,
James K. Johnson.

Farmerne er Stedbørn.

(Efter „Nordmanden".)

Det ser for nærværende ud til, at det vil lykkes Monopolisterne at faa [illegible] stjaalen og tilintetgjort baade [illegible] Dakotas og Minnesotas Love [illegible] for Statselevatorer ved Søbyen [illegible] luth.

Whiskykonger faar Onkel Sam til [illegible] opføre solide Oplagshuse for sig til [illegible] bevaring af sin dræbende Gift.

Landspekulanter faar Statsbidrag til Udstillingsbygninger osv. for at [illegible] tere sine Landstrækninger, narre [illegible] troende Folk vest paa og faa disse [illegible] at betale sig dobbelt Pris for sine [illegible] domme.

Navigationskompagnier faar af [illegible] gjeringen millioner af Dollars til [illegible] bedring af Vandvejene, Lettelse af [illegible] res Trafik og Forøgelse af deres [illegible] mue.

Jernbanekorporationer faar store [illegible] strækninger som Gave, samtidigt som [illegible] tillades at udsuge Producenternes [illegible] ste Livskraft, førend Myndighederne [illegible] finderne det nødvendig at lægge Finger [illegible] imellem.

I ingen af nævnte Tilfælde bliver [illegible] rejst noget Spørgsmaal om Handlingen [illegible] Grundlovmæssighed.

Men hvis Farmerne, Producenterne [illegible] paa hvis krumme Ryg Nationens [illegible] med dens Handel og Industri [illegible] forlanger en bitte liden Haandsrækning — en liden Lettelse i deres tunge Stilling — da er man fluks færdig til at [illegible] Forlangendet for grundlovsstridig.

Og da Korporationerne har Magt kan de jo ansætte de mest skarpsynede [illegible] hyister ved hver Legislatursamling, [illegible] ke da i ni af ti Tilfælde opnaar at [illegible] smuglet ind i Lovbestemmelserne Ord [illegible] ler Bogstaver, som de bygger sin Ankage paa, naar Tiden kommer, at Loven skal sættes i Kraft.

Nord-Dakotas Lov for Elevatorbygning vil strande paa det Grundlag, [illegible] man i samme forlanger af Staten Wisconsin eller Minnesota et Stykke Land for Tomt overdraget til Staten Nord-Dakota saaledes, at Grunden [illegible] ver underkastet Lovgivningen i Nord Dakota.

Dette, siger man, har Wisconsin [illegible] ler Minnesota ingen Ret til; thi der [illegible] under vor Nationalforfatning Ret til at overdrage en eller fem Akres, da har [illegible] ogsaa Ret til overdrage til Nord Dakota [illegible] hele Staten.

Minnesotas Elevatorlov vil man [illegible] fyrte paa den Anke, at hvis Farmerne [illegible] al faa bygget en Statselevator for [illegible] Hvede, da vil alle andre Næringsdrivende de ogsaa kunne forlange Staten til [illegible] opføre Bygninger for sig, — Kjøbmanden kan forlange Staten til at bekostige opført hans Butikbygning, Fabrikanten hans Fabrikbygning osv.

Minnesota synes dog at have det [illegible] geste Argument, men der er Fare for, at man ogsaa der faar forpurret Elevatorbygningen, da Domstolene og Styrelsen i det hele taget væsentlig er i Monopolisternes Vold.

Hvad skal Enden paa alt dette blive?

Vi har modtaget en Mængde Breve angaaende „Northwestern Farmer's Protective Elevator Company" med Forespørgsel, om ikke dette Kompagni blir overflødigt, siden begge Søsterstaterne faar sine Statselevatorer.

Herpaa maa vi svare, at vi i Vinter havde godt Haab om, at Farmerne i de [illegible] se Stater skulde faa sine egne Elevatorer paa Statens Bekostning, men ogsaa den Gang ser det ud til, at vi mødes med [illegible] Skuffelse. Og der bliver saaledes ingen anden Udvej, end at Farmerne [illegible] trods for de for Haanden værende Hindringer maa prøve at vedligeholde, opretholde og gjennemføre den Plan, som „Protective Elevator Co." har sat sig til Opgave; thi det gjælder nu enten at overgive sig til Monopolisternes Naade eller Unnade eller ogsaa gribe fat med nye Midler, betale op Aktierne, tegnede i Elevatorkompagniet, saa snart som muligt, [illegible] se til at faa indprentet i Farmerbrødrene overalt, at vil de redde sig selv og [illegible] Industri, da maa de ikke give op, men søge at samle Kræfterne og kjæmpe [illegible] fælles Udfrielse fra Monopolisternes [illegible] Hvedegamblernes Klør.

Nye Abonnenter

faar nu en Aargang af begge Blade „Stjernen" og „Kvinden og Hjemmet" for $1.50. Tilbudet gjælder blot [illegible] Abonnenter paa begge Blade. Indbetaling til Peter Ebbeson, Dannebrog, Nebr.

Send efter gratis Prøvenumer af „Stjernen".